

Received: 15.12.2021
Accepted: 20.02.2022

Received in revised form: 11.02.2022
Available online: 20.02.2022

Original Research

Citation: Çelik, N. (2022). An Analysis of the Fable of Frederick by Leo Lionni with a Semiotic Perspective. *Turkophone*, 9(1), 18-31.
<https://dx.doi.org/10.55246/turkophone.1035227>

An Analysis of the Fable of Frederick by Leo Lionni with a Semiotic Perspective

Nilgün ÇELİK*

ABSTRACT

Frederick, a children's book by Leo Lionni, is considered a classic in this genre. The book is the tale of a mouse named Frederick, who is a dreamer in a group of little mice. The main character, Frederick, shows his family members the importance of dreams and imagination by comforting them through memories of warmth, color and words during a dull and cold winter. Thanks to Frederick's memories, the mice manage to get through the hard times. Through his narrative style and structure, Lionni finds a way for children and adults alike to find a message for themselves and learn from someone as small as a tiny vole. Frederick is written from a third-person perspective. The narrator may not be Frederick or one of the other voles in the story, but rather an outsider or a rat telling the story. The purpose of this article is to examine the nature of the picture story book symbol. This study aimed to produce the meanings of the defined symbols shown in the book, both verbally and non-verbally. For this purpose, this study has been discussed semiologically on the way to the didactic of values, some of Frederick's comments, ethical suggestions, aesthetic and social values that he presented to different types of readers. This study is a qualitative study that tries to determine the semiotic process of symbols and analyze the verbal and non-verbal symbols found in Leo Lionni's picture book Frederick by using the semiotic theory of Charles Sanders Peirce (1991). Findings and analysis data are taken from the picture book Frederick.

Keywords: Image, semiotics, picture book, Frederick.

* [0000-0001-8745-327X](https://orcid.org/0000-0001-8745-327X), PhD Student, Başkent University, Turkey, nilbursa@hotmail.com

1. INTRODUCTION

Picture storybooks are one of the early childhood tools and therefore it is very important to adjust them according to the cognitive development of children at certain ages. There are many aspects in which storybooks can be evaluated. Semiotics in paintings is a very special element, especially as it has great effects on children's visual perception. Children's visual perception abilities are different from teenagers and adults due to their conceptual development.

One of the fields that transmit codes as a sign system is literature. In semiotic analysis, text, numbers and pictures are considered as signs (Šuštaršič , 2004). Children read art and images through symbols and make sense of them in their own way. These symbols can be easily seen in children's drawings. Scientists interpret children's drawings as an indicator of mental development and a way of expressing the complex inner world that the child is trying to organize on his own (Karlavaris, 1984). Interpreting pictures helps children to improve their cognitive skills as well as their creative experiences just like it helps using information (Yu, 2007). Making sense of symbols is not only meant to stimulate the recognition process, but also leads to a higher spiritual process. These higher psychic processes associated with letters encourage and guide abstract thinking (Karlavaris, 1984). In this interpretation process the important thing is that the child enjoys describing objects, explaining concepts, and retelling stories (Yu, 2007). Pictures for children are carriers of a universal message.

We tend to accept that we live in a multimodal society that makes its meanings through the combined use of semiotic resources (for example, spoken and written language, visual imagination, mathematical symbolism, sculpture, architecture, gesture, and other physiological modalities). Multi-modality refers to the fact that all texts combine and integrate various semiotic modalities. With the publication of Kress and van Leeuwen's (2006) book *Reading Images: The Grammar of Visual Design*, studies began to be investigated on the basis of Systemic Functional linguistics and social semiotics.

Meaning in a multimodal text is realized by choosing semiotic forms from the semantic potentials of all semiotic modalities in the text. Social semiotic analysis of multimodal texts, namely Halliday's (1994) theory of "metafunctionality", identifies three different but coexisting types of meaning that interact in any text. Metafunctional analysis can be extended beyond the linguistic domain, thus provides a descriptive basis for all meaning-making applications. Systemic Functional theory provides a social semiotic framework for the study of contextual meaning and the analysis of multimodal texts with a comprehensive approach to language.

On the illustrated page of a picture book, the picture and the text are formally united in a single communicative act. Linguistic features of speech acts combine with other non-linguistic and contextual features to create multimodal communicative actions in picture books. Visual and verbal features can be combined in a single communicative act. The framework consists mainly of multimodal discourse

systems at five levels: (1) context of culture, (2) context of situation and the function of communicative activity, (3) genre, (4) content stratum, and (5) display stratum.

Table 1

Semiotic framework

Cultural Context (Ideology)		
Situational Context (field, period) and Function of Communicative Activity		
Type		
Content Stratum	Language	Visual Images
	Discourse Semantics (intellectual meaning, interpersonal meaning, textual meaning)	
Display Stratum	Stratum Significance	
	Typography / Graphology and Graphics	

Source: Wu, S. (2014). A Multimodal Analysis of Image- text Relations in Picture Books

In this general framework of picture books, genre refers to the types of social activities, including language activity, which belongs to the social activity system. The picture book is a mixed genre born in the visual and verbal semiotic modality. The cultural context determines the social activities of the whole society, and the genre is related to the context of situation, which is part of the cultural context. Genre is determined by three features of the context of situation: the field of discourse, the tenor of discourse and the mode of discourse. The nature of discourse is related to the choice of role relationship between the actual speaker and the hearer. The main speakers of a picture book are writers and illustrators. According to the framework, writers and illustrators of picture books can make free choices in both verbal and visual semiotic potentials and creatively combine word and picture to tell a story. Therefore, image plays a dominant role in the construction of meaning in picture books. Hence, the interactions between image and text are complex.

Picture book studies approach their pictorial dimension as a stand-alone semiotic system. Both words and images contribute relatively autonomously to the overall semantic, aesthetic, and emotional impact of the picture book. For this reason, it has often been observed that the picture book is closer to other mixed narrative forms such as drama or film than oral fiction. From the logical-semantic perspective of

picture books, image-text relations are examined in terms of elaboration, expansion, and development. The context of situation, especially the tenor of the discourse, is also related to the image-text relations.

It should be noted that many talented artists have written and illustrated picture books on their own with references to children and the nature of life. Leo Lionni is one of these authors with the picture books titled “*Little Blue and Little Yellow, Inch by Inch, On My Beach There Are Many Pebbles, Swimmy, and Frederick*”. He skillfully used visual semiotic tools to develop the theme in his picture books. Without the need for systematization, Lionni's tales can be divided into two big groups: In the first group, the origin of his tales is based on personal experiences, i.e. childhood memories. “In a way, art always expresses emotions since childhood. It almost always does this so uncomfortably directly that the artist himself is struck by the power of his presence and immediacy” (Lionni, 2003, p.17). The second group includes the fairy-tale tradition of transmitting teachings and values. In the first group, “a good children's book describes those distant moments in our lives when all personal experiences are destined to be truly universal. Therefore, a good children's book is inevitably autobiographical” (Lionni, 2003, p.18). The second group can be attributed to the subtext of the story “The Ugly Courtyard” by Andersen and the acceptance of others by society, because what many of Lionni's tales convey is the respect for the individuality in which society is transformed, helping, and participating in the hero. Lionni's biographical circumstances are reflected in Frederick as animals, art and an understanding of the need for a moral ethic that helps give a different vision of the world. Frederick accepts different readings, positive and negative, which can lead to controversy among the different types of readers who approach the work differently. The symbolism of the tale and the aesthetic-literary proposition are the transmission of social values that will contribute to the support of the reader's creativity and its final interpretation. Frederick is a classic because of its "resonance effect" because it sits on a cultural continuum: "A classic is a book that precedes other classics, but whoever has read the others first and then reads the latter will immediately know its place in the order" (Calvino, 2009, p.11). With the work, we can evaluate its predecessors, its timelessness, the universal themes it brings to the agenda, and we can recognize that it belongs to the fairy tale genre in terms of form, because of its structure. Image is more important than the text in the interpretation of meaning. One of the most important elements that activate and direct children's imagination is a picture book. It is there that the child will experience his first encounter with a structured fantasy reflected in his own imagination and enacted by his own emotions. It is where they will explore the relationship with visual and verbal language through an adult reader. Later, when you are alone and turn the pages over and over, the pictures will express your first conscious inner monologue (Lionni, 2003, p.20).

"Readings do not forget the reader and they convey the ideology through pleasure. They rehearse the discursive mechanisms that facilitate the reader's identification with the narrative" (Lluch, 2003, p.129). Social values are often implicit in works, and this is the didactic of values that we must propose from the literature. Lionni with Frederick brought together the tradition of the transmission of teachings and

values. What Lionni conveys is a respect for the individuality in which society transforms, helps the hero and participates in his success.

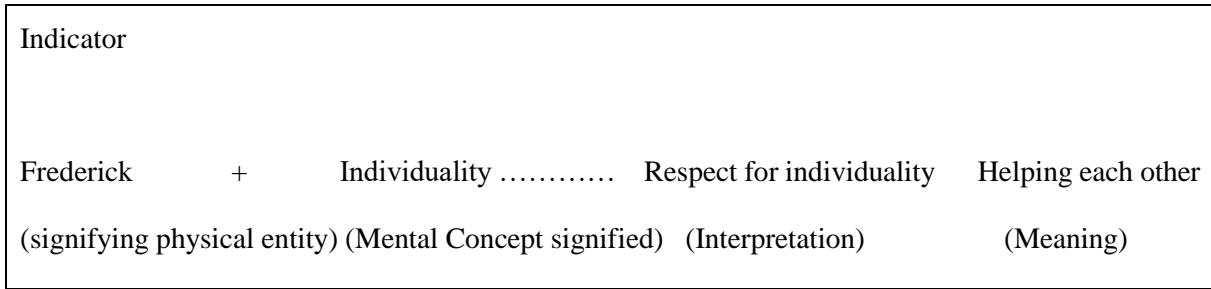

Figure 1. Saussure's semantic elements

According to Saussure (1959), language is a system of signs that indicate concepts. Understanding the "sign", which is the basis of semiotics, is the most basic beginning to understand semiotics, because it examines the role of signs as a part of social life. The sign is the combination of the concept and the auditory image. From this point of view, Frederick is the physical entity that signifies, while the mental concept that is signified creates the sign as individuality, respect for individuality is the interpretation and helping each other is the meaning.

In Frederick, animals and art help bring a different vision to the ethical world, understood as the need for commitment. "I met the heroes in the fairy tales I wrote and illustrated. Then I realized that the main characters of my stories are the same little silent actors. The glass walls of my childhood represented the intricate fiction of luck and destiny, nature and craft, life and death. I had always ignored its existence. But then I realized how much the choice of subject, the stylistic choices, the whole complex set of symbols that characterized my work conditioned me as an artist (Lionni, 2003, p.19)."

The symbolism of the tale is the aesthetic-literary proposal and its transfer to the final interpretation of social values that will contribute to the promotion of the reader's creativity. Colors also have meanings in children's literature. Lionni (2003) believes that by using the meaning and emotional values of colors, personal differences between individuals are clarified. He adds that he uses the color 'green', which is an intermediate color between blue and yellow, to arouse sympathy.

Lionni has created a remarkable work using the collage technique to bring a completely didactic and social sympathy to the faith of children. The illustrations were made so masterfully that instead of making new drawings, it was preferred to safely transfer these illustrations to the target language. Indeed, concepts of social sympathy in human relations can be invoked from Lionni's work. Therefore, the color associations used to analyze this work are attributable to humans.

2. METHOD

2.1 Approach of the Study

This study is a qualitative study that tries to determine the semiotic process of symbols and analyze the verbal and non-verbal symbols found in Leo Lionni's picture book Frederick by using the semiotic theory of Charles Sanders Peirce (1991). Findings and analysis data are taken from the picture book Frederick.

In the context of the qualitative approach, the semiotic process of symbols is used to express the meaning of these symbols, shown verbally and non-verbally in "Frederick". The data in the study were obtained from verbal and nonverbal texts used by the characters collected by reading picture books, and since these data are in word forms, they are part of the qualitative data.

2.2. Data Collection

This study aimed to produce the meanings of the defined symbols shown in verbal and non-verbal ways in the book. In line with this purpose, some of Frederick's comments, ethical suggestions, aesthetic and social values, and the didacticism of values are discussed semiologically in this study. Primary data refers to first-hand data collected by the researcher, and these data are always specific to the needs of the researcher (Ajayi, 2017). In this study, primary data were obtained from the picture book named "Frederick" through observation. In this study, the data were obtained by focusing on the text, pictures and colors in the book named "Frederick", and in order to understand the content of the story in depth, each chapter, especially sentences, words, reflections and pictures containing verbal symbol-meaning, and verbal and nonverbal symbols, was meticulously read to classify the text according to relevant meanings.

2.3. Data Analysis Method

The collected data are firstly defined by the types of symbols and then by their context and classified as spoken text or nonverbal text (Peirce, 1991). The semiotic triangle theory is used in the analysis of verbal symbol data (Petersson, 2000). The visual symbol is used to analyze the picture and color theory is used to analyze the data picture colors (Calero, 2005). These three theories are assumed to be interrelated for the following reasons. The picture book is a resource of morphological and functional features. It consists of design skills, written and pictorial languages, visual symbol, and morphemes that together contribute to the production of a physical object (Bianquin & Sacchi, 2017). It also refers to books that contain both texts and images. It represents objects and environments or concepts of color and exposed shape (Bianquin & Sacchi, 2017).

3. SEMIOTICS

The tripartite relationship that includes the sign, the interpreter and the object is at the center of the semiotic process. A sign is defined by Peirce (1955, p.99) as "something which stands to somebody for something in some respect or capacity". In the interpreter's mind, the sign produces an equivalent image, which is the interpreter's way of representing an object. For Peirce, the object is not something concrete, but rather a "sort of idea" (p. 99). Peirce defines the sign as something that represents something else (its object) to someone (the interpreter) (cited in Hawkes, 1977). When the trinity is applied to the narrative symbol, the sign includes textual clues that guide the reader in constructing an interpreter, a particular story world. The object or idea of the sign is the sequence of events to which the story world refers (Scholes, 1982). According to Ingarden (1973, p.344) the signifier of the literary work is depicted as a "living being" with different stages in its life.

Semiotics is a way of understanding the world as a system of relations that is "sign". It is something that is offered in place of something else, as Eco suggested (1976). Semiotic reading is to read the objects that surround us, starting from both their primary meanings and their cultural codes (metaphorical meanings). According to Barthes (2005), semiotics is based on understanding sign systems, analyzing their operational structures, and thus explaining the structure of the world of meaning. Semiotics is the study that conveys meaningful products as a word, a text, and an image.

The semiotics of the image is an educational activity that Eco calls the Encyclopedia and seeks to describe the semantic operation, supporting the observation of visual qualities and hidden meanings that are very dependent on broad cultural data. Visual semiotics is a research activity with a rigorously constrained general theory and restrictive procedures to develop highly precise and formal analyzes of meaning. In doing so, textual analyzes may come to light, which sometimes refer to real language laws that neither intuition nor simple "common sense" can reach by their own means. This is the *raison d'etre* for such abstract work of semiotics, and to achieve this, it does not give freedom to explain or interpret the essence of the content that can be attributed to the picture itself. The sole purpose of semiotics is form (of content or expression), since only form can be explained in an objective, demonstrable, and therefore calculable description without recourse to intuition or personal belief.

4. SEMIOTICS IN CHILDREN'S PICTURE BOOKS

Picture books are texts that mostly function to engage children with literacy and to entertain them. The picture book phenomenon, with its multiple indicator systems, can give an idea about the nature of texts and processes related to literacy acquisition. Due to the nature of these texts, reading picture books is an open-ended process in which readers or listeners read stories by relating their background experiences and personal histories to the visual images they encounter in the text.

Picture books are art forms that need to be considered and responded both creatively and aesthetically, and have become a distinct genre in the world of children's literature (Degler, 1979; Dowhower, 1997; Grasty, 1978; Lindauer, 1988; Stewig, 1988). The picture book follows the same traditions in which the message of the text is conveyed only by visual images. These texts assist readers in their reading of the visual indicators presented in the pictures as analyses to which they can respond by bringing their own background information, personal experiences, and social backgrounds. Picture books provide a foundation on which narrators and story makers can construct meaning and construct their own narratives.

The picture book is a highly aesthetic genre that combines words and illustrations to tell a story. Meanings in picture books are inextricably formed by art and text. Picture books differ from traditional storybooks that use pictures to complete a text. In picture books, words and illustrations invite the reader to create realities in the world to match their own. Picture books describe fictional characters that reflect the ways we behave, and thus provide a map of possible roles and possible worlds. Picture books give children the form of their identity as individuals and as members of a socially symbolic reality. In short, picture books can be analyzed from a social semiotic point of view in relation to the context of culture and situation.

Whether meaning is presented in words or images, it is important to recognize the power of an emotional connection to a narrative. In any text, the starting point for exploring meanings beyond the literal is to look closely at how meanings are constructed. Thanks to the illustrations, the reader is aware of the events that the narrator could not possibly see or know about. Illustrations in picture books depict relationships between characters and actions and the reader. Various narrative processes are used to represent the action in the story and the relationships between objects and characters. Visual symbols are used to represent ideas that have been traditionalized through their use in socio-cultural contexts.

A sign is symbolic when it has an arbitrary relationship with its object, iconic when it resembles its object, or indexical when it is an indicator of an object of a particular idea, situation, or condition (Suhor, 1992). Readers of picture books encounter various visual indicators and then attach meaning to them based on their own experiences, perspectives, and the specific context of the reading activity. These indicator systems help readers to form a kind of framework that informs them to interpret the text and shape its construction (Nodelman, 1988).

The intellectual, interpersonal, and textual choices that the author can use to construct meaning in picture books are analyzed and identified, and these are also compared to the interactive and compositional choices made by the illustrator, facilitating analysis. The analysis reveals how verbal and visual modalities contribute to each other's meaning and reveals the potential for combining verbal and nonverbal language in picture books.

According to Dowhower (1997, p.57), "Unlike words, even those fixed in a written text, visual images have an almost infinite capacity for verbal extension, because viewers must become their own narrators, changing the images into some form of internalized verbal expression." Readers construct meaning from texts by decoding a set of visual codes and interpreting them in the light of a specific context (Bang, 1991; Kiefer, 1995; Rosenblatt, 1978).

Using a semiotic perspective to investigate children's reading of picture books containing printed text, Golden and Gerber (1990) showed that children's reading of picture books includes elements of intertextuality, in which individual pictures are explored as indicators, and intertextuality, in which the picture book itself is viewed as an indicator. Their work shows that visual cues strongly influence the way readers make sense of storytelling (Golden & Gerber, 1990). Similarly, Elster's (1998) research on the effects of children's picture book reading showed that visual cues have a significant impact on their reading and that readers' understanding of the text is greatly enhanced by illustrations.

In picture books, the child absorbs the originality of the written language more easily, associates writing units and visual signs with language and thought, and picture books motivate the child to learn to read and write. In this interpretation, in which the heard word and the observed image cooperate for the construction of meaning, the child learns to transform these signs into symbolic and linguistic objects (Teberosky and Colomer , 2003, p.84).

5. SEMIOTIC ANALYSIS OF THE FABLE OF FREDERICK BY LEO LIONNI

The picture book has very complex semiotic features because it uses five different codes: 1. iconic; 2., &rbal; 3. graphic (both the page structure and the relationship between the two codes); 4. shape (materials, cover, skin); 5. the way the intermediary code and book reading is done. One of these codes cannot exist without the other, but if the quality of the book is good, each of these codes will express its own autonomy and relevance (Dallari , 2012, p.48-49).

The visual code develops within the page, perceived as a whole and then in detail, according to the laws of visual perception and based on the personal ability to perceive symbolic elements, make connections and associations. Therefore, the interpretive contribution of the reader, who will integrate the action, has a crucial relevance to decoding an image that presents itself as inherently democratic and immediate.

The task of illustrations in the picture book is complementary rather than secondary to the written word and they seem to have a higher narrative role than words, especially for children (Dallari, 2012, p.51). Moreover, illustrations have immediate and lasting appeal, and they are intended not only to attract attention, but also to increase visual literacy and strongly influence the reader's personal imagination. It can be said that the story called Frederick is important because it is the first example of abstract expression for children.

The tale begins with the presentation of the natural habitats of the mice located next to the wall. In a spring setting, the red colors of the fruits and the green of the leaves contrast with the soft colors of the rocks on the wall. As the wheat flies over the rats' heads, Frederick is asked the key question for the interpretation the story: "Well, why aren't you working, Frederick?" He answers the question as: "I *am* working."

With this sentence, he connects with the world by showing that everyone has a job and a purpose. This business may not be so obvious to you, or you may not understand it, but it still has meaning.

The dialogic structure of his poetic work and the enumeration of its functions begins:

"I collect sunbeams for the cold, dark winter days."

With the coming of winter, he begins to tell stories about mice, foxes and stupid cats that take shelter in the hole between the stones of the wall, but the food is running low and no one wants to talk. One day when the food is running out, they ask Frederick to share what he has collected. Frederick begins to describe the golden rays of the sun, the blue violets, the red poppies, the blackberries lying among the yellow wheat. Thanks to what they listen to, other mice feel warm and they see colors clearly. Frederick also reads a poem for family members.

"... Frederick they said, it turns out you were a poet! Frederick blushed, accepted the applause, and said shyly, "I know."

Frederick is not ostracized by his family, and no one tries to distract him from his work, even when he is not understood. Food is shared equally on winter days, even if he has not collected any food. And when the time comes, Frederick shares his savings with them; he reads his own poem without fear or shame:

"Who makes it rain flaky snow? Who melts the ice?

Who pollutes the air? Who beautifies it?

Who sprouts a four-leaf clover in June?

Who dims the sunlight? Who illuminates the Moon?"

Frederick is respected by his family, who allowed him not to gather food to improve not only the body but also the spirit of the community. This is a corresponding response to Lionni's ethical proposal: a way of rebellion against a commercial, monotonous society that recognizes effort only when reflected in the material. As against this, he emphasizes the importance of the immaterial, that which does not produce any immediate visible goodness, but is reflected in the moral life of people in the development of their imagination. The cultivation of the soil is necessary, but the cultivation of the mind, the spirit, the sensitivity, the individual freedom is also necessary. Mice respect Frederick's individuality. The poet and the artist have a social role and a society to which they belong.

It is just a metaphor for the importance of poetry and not accepting differences by leaving matter aside. "Children can be one of the most receptive audiences to the enjoyment and understanding of the poetic word. For children, the substitution of one object for another is certainly not incomprehensible, it is the usual form of every play" (Carcedo, 2004, p.2). Thus, if Lionni's idea of creating a fairy tale with these related themes, such as poetry and accepting diversity, is consistent with what children can understand and reflect, it is important to recover from the previous quote.

Frederick contributes in terms of illustration and makes a change at the same time, because while the Cicada and the Ant tale talks about the traditional judgment in the society, Frederick has a narrative that breaks with the traditional, succeeds in influencing the society, gives a deeper reflection, while emphasizing the importance of poetry and art, away from the superficiality people have.

6. CONCLUSION

A picture book allows visual reading to work as text and image cooperate in constructing the meaning of a story. It is about an artistic product that causes affective and cognitive reactions in child readers (Arizpe & Styles, 2004; Paley, 2006). By including illustrated reading in early childhood education, we can help create a literacy environment rich in culturally diverse reading experiences. Inviting children to construct meanings from stories that can not only be read in good books but shared through a motivating dialogue certainly enriches learning through reading with practices that will create a solid reading identity.

Many of Leo Lionni's stories are about the community. They are not about those who struggle to fit in or are left out for differences. They concern individuals within the community who bring new, useful qualities to the group. The community is freer, happier, safer, and can enjoy their lives when everyone works together and takes care of each other. Instead of gathering grain like his family, Frederick spends the last days of spring trying to remember the beauty and warmth of the world around him as winter approaches. So when the nights get cold and the food runs out, he can use these gains to entertain and help his family. The mice accept Frederick, despite their differences, and understand how when the time comes, Frederick will use their differences to help the community. There is no alienation in Lionni's stories, nor even the notion that different is secretly better than everyone else. This is a good thing because these themes can be sneaky. There is no competition, jealousy, exclusion in Lionni's books. However, there are attempts to connect despite the differences.

Frederick has a deeper knowledge than the others and tries to find meaning or make sense of events among the monotonous routines that surround him. In the story, this is mediated through art. Frederick is an artist. He is motivated by discovery and innovation, stunned by beauty, invested in developing personal skills. He is determined to keep the magnificence he sees alive and, above all, to bring that

magnificence to others living in the community. For Frederick, art is always public and always free. He has a joy and knowledge to celebrate the beauty that already exists in the world.

As for the structure of the story, Lionni presents a literary tale with a linear structure. There is a structure that follows the adventures of the main character from the beginning to the end. The reader witnesses the story through the narration of the story and finally experiences how he has overcome difficulties and therefore changes (Truby, 2007). The story has the classic structure of fairy tales. In the story, there is a main character who has a purpose and overcomes difficulties in his own way to achieve this goal. Conflict is a powerful element in a child's narrative structure that can engage the reader. The reader is more interested in the main character and a connection is formed between them for a strong identification (Lavandier, 2003). The characters of the story are mostly gray mice on a white base. As Ghosn notes, "literature has the potential of fostering emotional intelligence by providing vicarious emotional experiences that shape the brain circuits for empathy" (Ghosn, 1999, p.4).

A very young main character discovers something very surprising after reading his poem: he is actually a hero. This is important because discovery comes from a very emotional moment, a culmination after a period of tension. The relevance of the text is the lack of a full description. Frederick's abstract images are supported by the spoken text and require long pauses, thoughtful silences, before settling deeply. It is a story that seems very simply constructed but has a lot of intrinsic value to work on. The concept of identity is very positive, but at the same time friendship, attention, parental protection and family are the main themes of the story. The size, form, color and background color variation on some pages all help convey the intensity of the story. Tolerance, as mentioned earlier, arises from identity construction and gender stereotypes are defined at an early age.

Collaboration in artistic and literary education will certainly increase the possibilities of obtaining a more conscientious and critical individual in the use of the word and the pursuit of the image. Frederick's story is important in promoting reflection on the role of the artist in society in early childhood education. The child will learn the rules of the literary creation game in a simple way. He will feel the awakening of empathy for this poet mouse and, as Lionni tells us (2003: 153), will express his first conscious inner world when he sees the illustrations. In Lionni's books, the artist is not elite, but a means of conveying beauty.

REFERENCES

- Arizpe, E., & Styles, M. (2004). *Lectura de imágenes. Los niños interpretan textos visuales*. México: Fondo de Cultura Económica.
- Ajayi, V.O. (2017). *Primary Sources of Data and Secondary Sources of Data*.
- Bang, M. (1991). *Picture this: Perception and composition*. Boston: Little, Brown.

- Banco D. L. (2001). *Muchos libros para niños: Una guía para reconocerlos y nombrarlos*. Caracas, Venezuela.
- Bianquin, N., & Sacchi, F. (2017). More Than Just Pictures: Using Picture Books to Broaden Young Learners' Disability Understanding. *Multidisciplinary Digital Publishing Institute Proceedings* (Vol. 1, Issue. 9, p. 890).
- Carcedo, P. (2004). Lenguaje infantil y poesía: Cantan las niñas en alta voz. *Didáctica (lengua y literatura)*.
- Dallari, M. (2012). *Testi in testa. Parole e immagini per educare conoscenze e competenze narrative*, Trento, Erickson.
- Degler, L. S. (1979). Putting words in wordless books. *Reading Teacher*, 32, 399-402.
- Dowhower, S. (1997). Wordless books: Promise and possibilities, a genre comes of age. K. Camperell, B. L. Hayes ve R. Telfer (Eds.), *Yearbook of the American Reading Forum*, 17, 57-79.
- Eco, U. (1979). *A theory of semiotics*. Bloomington, IN: Indiana University Press.
- Elster, C. A. (1998). Influences of texts and pictures on shared and emergent readings. *Research in the Teaching of English*, 32, 43-78.
- Grasty, P. E. (1978). The status of wordless picture books, 1960-1976. (Doctoral dissertation: Temple University.) *Dissertation Abstracts International*, 39, 1978. (ERIC Document Reproduction Services No. ED 166 686).
- Ghosn, I. (1999). *Emotional Intelligence Through Literature*, Paper presented at the annual meeting of the Teachers of English to Speakers of Other Languages, New York, p. 4-6.
- Golden, J., & Gerber, A. (1990). A semiotic perspective of text: The picture story book event. *Journal of Reading Behavior*, 22, 203-219.
- Halliday, M. (1994). *An Introduction to functional grammar* (2nd edn). London: Edward Arnold.
- Hawkes, T. (1977). *Structuralism and semiotics*. Los Angeles, CA: University of California Press.
- Ingarden, R. (1973). *The literary work of art: An investigation on the borderline of ontology, logic, and theory of literature* (G. Grabowicz, Trans.). Evanston, IL: Northwestern University Press.
- Kiefer, B. Z. (1995). *The potential of picture books: From visual literacy to aesthetic understanding*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Kress, G., & van Leeuwen, T. (2006). *Reading images: A grammar of visual design* (2nd edn). London: Routledge.

- Lindauer, S. L. K. (1988). Wordless books: An approach to visual literacy. *Children's Literature in Education, 19*, 136-142.
- Lionni, L. (2003). Antes de las imágenes. Peonza: *Revista de literatura infantil y juvenil, 65*, 16-23.
- Lionni, L. (2011). *Frederick*. Knopf Books for Young Readers.
- Lluch, G. (2003): *Análisis de narrativas infantiles y juveniles*. Cuenca, Ediciones de la Universidad de Castilla-La Mancha.
- Nodelman, P. (1988). *Words about pictures: The narrative art of the children's picture books*. Athens, GA: University of Georgia Press.
- Peirce, C. S. (1955). Logic as semiotic: The theory of signs. J. Buchler (Ed.), *Philosophical writings of Peirce* (p. 98-119). New York: Dover
- Saussure, F.(1959). *Course in General Linguistics*. The Philosophical Library, New York.
- Stewig, J.W. (1988). *Children and literature* (2nd ad.). Boston: Houghton Muffin.
- Suhor, C. (1992). Semiotics and the English language arts. *Language Arts, 69*, 228-230.ity.
- Rosenblatt, L. (1978). *The reader, the text, and the poem: The transactional theory of the literary work*. Carbondale, IL: Southern Illinois University Press.
- Scholes, R. (1982). *Semiotics and interpretation*. New Haven, CT: Yale University Press.
- Truby, J. (2007). *The anatomy of Story: 22 steps to becoming a master storyteller*, Faber and Faber, New York.
- Wu, S. (2014). A Multimodal Analysis of Image-text Relations in Picture Books, *Theory and Practice in Language Studies, 4*(7), 1415-1420.

Geliş Tarihi: 15.12.2021
Kabul Tarihi: 20.02.2022

Düzeltilmiş Sürümün Ulaştığı Tarih: 11.02.2022
Çevrimiçi Yayın Tarihi: 20.02.2022

Araştırma Makalesi

Atıf: Çelik, N. (2022). An Analysis of the Fable of Frederick by Leo Lionni with a Semiotic Perspective. *Turkophone*, 9(1), 18-31.
<https://dx.doi.org/10.55246/turkophone.1035227>

Leo Lionni'nin Frederick Adlı Masalının Göstergebilimsel Çözümleme Açısından İncelenmesi

Nilgün ÇELİK*

ÖZET

Leo Lionni tarafından yazılan bir çocuk kitabı olan Frederick, bu türde bir klasik olarak kabul edilir. Kitap, bir grup küçük tarla faresi içerisinde hayalperest olan Frederick adlı bir farenin masalıdır. Ana karakter Frederick, sıkıcı ve soğuk bir kış mevsiminde, tarla farelerinden oluşan aile üyelerine sıcaklık, renk ve kelimelerle ilgili anıları aracılığıyla aile üyelerini rahatlatarak onlara hayallerin ve hayal gücünün önemini gösterir. Frederick'in hatıraları sayesinde, fareler zor anları atlattı ve başarılı oldu. Anlatım tarzı ve yapısı sayesinde Lionni, hem çocuklar hem de yetişkinler için kendi başlarına bir mesaj bulmanın ve minik bir tarla faresi kadar küçük birinden bir şeyler öğrenmenin bir yolunu bulur. Frederick, üçüncü bir kişinin bakış açısıyla yazılmıştır. Anlatıcı, Frederick ya da hikâyedeki diğer tarla farelerinden biri değil, daha çok dışarıdan biri ya da hikâyeyi anlatan bir fare olabilir. Bu makalenin amacı resimli hikâye kitabı sembolünün doğasını incelemektir. Bu çalışma kitapta yer alan sözel ve sözel olmayan yollarla gösterilen tanımlanmış sembollerin anlamlarını üretmeyi amaçlamıştır. Bu amaç doğrultusunda, Frederick'in farklı okuyucu tiplerine sunduğu bazı yorumları, etik önerisini, estetik ve toplumsal değerlerini ve değerlerin didaktikliğine giden yolda bu çalışma göstergebilimsel açıdan ele alınmıştır. Bu çalışma, Charles Sanders Peirce'in (1991) göstergebilim teorisini kullanarak Leo Lionni'nin Frederick adlı resimli kitabında sembollerin göstergebilimsel sürecini belirlemeye ve bulunan sözel ve sözel olmayan sembolleri çözümlenmeye çalışan nitel bir çalışmadır. Bulgu ve analiz verileri Frederick adlı resimli kitaptan alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: İmge, göstergebilim, resimli kitap, Frederick.

* [0000-0001-8745-327X](https://orcid.org/0000-0001-8745-327X), Doktora Öğrencisi, Başkent Üniversitesi, Türkiye, nilbursa@hotmail.com

1. GİRİŞ

Resimli hikâye kitapları erken çocukluk araçlarından biridir, bu nedenle çocukların belirli yaşlardaki bilişsel gelişimlerine göre ayarlanması çok önemlidir. Hikâye kitabının değerlendirilebileceği birçok yön vardır. Resimlerde göstergebilim, özellikle çocukların görsel algısı üzerinde büyük etkileri olduğu için çok özel bir unsurdur. Çocukların görsel algı yetenekleri, kavramsal gelişimleri nedeniyle gençlerden ve yetişkinlerden farklıdır.

Kodları bir gösterge sistemi olarak ileten alanlardan biri de edebiyattır. Göstergebilimsel çözümlemede metin, sayılar ve resimler göstergeler olarak ele alınmaktadır (Šuštaršič, 2004). Çocuklar sanatı, görüntüleri semboller aracılığıyla okur ve kendilerince anlamlandırır. Bu semboller çocukların çizimlerinde rahatlıkla görülebilir. Bilim insanları, çocukların çizimlerini zihinsel gelişimin bir göstergesi ve çocuğun kendi başına düzenlemeye çalıştığı karmaşık iç dünyasını ifade etmenin bir yolu olarak yorumlamaktadır (Karlavaris, 1984). Resimleri yorumlamak çocukların bilişsel becerilerinin yanı sıra bilgiyi kullanma gibi yaratıcı deneyimlerini de geliştirmeye yardımcı olmaktadır (Yu, 2007). Sembollerini anlamlandırmak, sadece tanıma sürecini teşvik etmek anlamına gelmez, aynı zamanda daha yüksek bir ruhsal sürece yol açar. Harflerle bağlantılı bu yüksek psikik süreçler, soyut düşünmeyi teşvik eder ve yönlendirir (Karlavaris, 1984). Bu anlamlandırma sürecinde önemli olan, çocuğun nesnelere tanımlamaktan, kavramları açıklamaktan ve hikayeleri yeniden anlatmaktan keyif almasıdır (Yu, 2007). Çocuklar için resimler evrensel bir mesajın taşıyıcılarıdır.

Anlamalarını göstergebilimsel kaynakların (örneğin sözlü ve yazılı dil, görsel imgelem, matematiksel sembolizm, heykel, mimari, jest ve diğer fizyolojik kipler) birleşik kullanımı yoluyla yapan çok kipli bir toplumda yaşadığımızı kabul etme eğilimindeyiz. Çoklu kiplik, tüm metinlerin çeşitli göstergebilimsel kipleri birleştirip bütünleştirdiği gerçeğini ifade etmektedir. Kress ve van Leeuwen'in (2006) *Reading Images: The Grammar of Visual Design* kitabının yayımlanmasıyla çalışmalar Sistemik İşlevsel dilbilim ve sosyal göstergebilim temelinde araştırılmaya başlanmıştır.

Çok kipli bir metindeki anlam, metindeki tüm göstergebilimsel kiplerin anlam potansiyellerinden göstergebilimsel biçimlerin seçilmesiyle gerçekleştirilir. Çok kipli metinlerin sosyal göstergebilimsel çözümlemesi, Halliday'in (1994) "üstişlevsellik" teorisi, herhangi bir metin içinde karşılıklı etkileşimde bulunan üç farklı ancak bir arada var olan anlam türlerini tanımlamaktadır. Üstişlevsel çözümleme, dilbilimsel alanın ötesine genişletilebilir ve böylece tüm anlam oluşturma uygulamaları için tanımlayıcı bir temel sağlamaktadır. Sistemik İşlevsel teori, bağlama bağlı anlam çalışmaları ve dile kapsamlı bir yaklaşımla çok kipli metinlerin çözümlemesi için sosyal bir göstergebilimsel çerçeve sağlamaktadır.

Resimli bir kitabın resimli sayfasında, resim ve metin biçimsel olarak tek bir iletişimsel eylemde birleşmektedir. Konuşma eylemlerinin dilsel özellikleri, resimli kitaplarda çok kipli iletişimsel eylemler yaratmak için diğer, dilsel olmayan ve bağlamsal özelliklerle birleşmektedir. Görsel ve sözlü özellikler, tek bir iletişimsel eylemde birleşebilir. Çerçeve, temel olarak beş düzeyde çok kipli söylem

sistemlerinden oluşur: (1) kültür bağlamı, (2) durum bağlamı ve iletişimsel etkinliğin işlevi, (3) tür , (4) içerik tabakası ve (5) görüntü tabakası.

Tablo 1

Göstergebilimsel Çerçeve

Kültür Bağlamı (İdeoloji)		
Durum Bağlamı (alan, dönem) ve İletişimsel Aktivitenin İşlevi		
Tür		
İçerik Tabakası	Dil	Görsel İmgeler
	Söylem Anlambilim (düşünsel anlam, kişilerarası anlam, metinsel anlam)	
Görüntü Tabakası	Tabaka Önemliliği	
	Tipografi / Grafoloji ve Grafik	

Kaynak: Wu,S. (2014). A Multimodal Analysis of Image-text Relations in Picture Books

Resimli kitapların bu genel çerçevesinde, tür, sosyal aktivite sistemine ait olan dil aktivitesi dahil sosyal aktivite türlerini ifade eder. Resimli kitap, görsel ve sözel göstergebilimsel kiplikte doğan karma bir türdür. Kültür bağlamı, tüm toplumun sosyal faaliyetlerini belirler ve tür, kültür bağlamının bir parçası olan durum bağlamıyla ilgilidir. Tür, durum bağlamının üç özelliği tarafından belirlenir: söylem alanı, söylem anlamı ve söylem biçimi. Söylemin doğası, gerçek konuşmacı ile işiten arasındaki rol ilişkisinin seçimi ile ilgilidir. Bir resimli kitabın asıl konuşmacıları yazar ve ressamdır. Çerçeveye göre, resimli kitapların yazarları ve ressamları hem sözlü hem de görsel göstergebilimsel potansiyellerde özgürce seçimler yapabilir ve bir hikâye anlatmak için kelime ve resmi yaratıcı bir şekilde bir araya getirebilirler. Bu nedenle, resimli kitaplarda anlamın inşasında imge baskın bir rol oynar. Bu nedenle, görüntü ve metin arasındaki etkileşimler karmaşıktır.

Resimli kitap çalışmaları, resimsel boyutuna kendi başına bağımsız göstergebilimsel sistem olarak yaklaşır. Hem sözcükler hem de imgeler, resimli kitabın genel anlamsal, estetik ve duygusal etkisine görece özerk katkı yapmaktadır. Bu nedenle, resimli kitabın sözlü kurgudan çok drama veya film gibi diğer karma anlatı biçimlerine daha yakın olduğu sıklıkla gözlemlenmiştir. Resimli kitapların mantıksal-anlamsal perspektifinden görüntü-metin ilişkileri detaylandırma, genişletme, geliştirme açısından incelenmektedir. Durum bağlamı, özellikle söylemin yapısı da imge-metin ilişkileriyle ilişkilidir.

Pek çok yetenekli sanatçının çocukların ve yaşamın doğasına ilişkin göndergelerle resimli kitapları kendi başlarına yazdıkları ve resmettiği unutulmamalıdır. Leo Lionni, “*Little Blue and Little Yellow, Inch by Inch, On My Beach There Are Many Pebbles, Swimmy ve Frederick*” resimli kitaplarıyla bu yazarlardan biridir. Resimli kitaplarında temayı geliştirmek için görsel göstergebilimsel araçları ustaca kullanmıştır. Sistemleştirmeye gerek duymadan Lionni'nin masalları iki büyük gruba ayrılabilir: Birincisi, masallarının kökeni kişisel deneyimlere, çocukluk anılarına dayanmaktadır. “Bir şekilde sanat çocukluktan itibaren her zaman duyguları ifade eder. Bunu neredeyse her zaman o kadar rahatsız edici bir şekilde doğrudan yapar ki, sanatçının kendisi de varlığının ve dolaysızlığının gücünden etkilenir” (Lionni, 2003, s.17); ikincisi, öğretilerin ve değerlerin aktarılmasına ilişkin masalsı geleneği içermektedir. Birinci grupta, “iyi bir çocuk kitabı, tüm kişisel deneyimlerin gerçekten evrensel olmaya mahkum olduğu, hayatımızdaki o uzak anları anlatır. Dolayısıyla iyi bir çocuk kitabı kaçınılmaz olarak otobiyografiktir” (Lionni, 2003, s.18). İkinci grupta, Andersen tarafından yazılan “*The Ugly Courtyard*”ın alt metniyle ve başkalarının toplum tarafından kabul edilmesiyle ilişkilendirilebilir, çünkü Lionni'nin masallarının çoğunun aktardığı şey, toplumun dönüştürüldüğü, kahramana yardım ettiği ve katıldığı bireyselliğe saygıdır. Lionni'nin biyografik koşulları, hayvanlar, sanat, dünyaya farklı bir vizyon kazandırmaya yardımcı olan ahlaki bir etiğe duyulan ihtiyaç olarak anlaşılan bağlılık olarak *Frederick*'te yansıtılmaktadır. *Frederick*, çalışmaya yaklaşan farklı okuyucu türleri arasında tartışmalara yol açabilecek, olumlu ve olumsuz farklı okumaları kabul eder; masalın sembolizmi, estetik-edebi önerme, okuyucunun yaratıcılığının desteklenmesine, nihai yorumuna katkıda bulunacak toplumsal değerlerin aktarımıdır. *Frederick*, "rezonans etkisi" nedeniyle bir klasiktir, çünkü kültürel bir süreklilik içinde yer alır: "Bir klasik, diğer klasiklerden önce gelen bir kitaptır; ama kim önce diğerlerini okuduysa, sonra onu okursa, onun sıralamadaki yerini hemen anlar" (Calvino, 2009, s.11). Eserde öncüllerini, zamansızlığını, gündeme getirdiği evrensel temaları değerlendirebilir ve biçim açısından masal türüne ait olduğunu yapısından dolayı da tanıyabiliriz. İmge, anlamın yorumlanmasında metinden daha önemlidir. Çocukların hayal gücünü harekete geçiren ve yönlendiren en önemli unsurlardan biri resimli kitaptır. Çünkü çocuk, kendi hayal gücüne yansıyan ve kendi duygularıyla canlandırılan yapılandırılmış bir fanteziyle ilk karşılaşmasını orada yaşayacaktır. Yetişkin bir okuyucunun aracılığı ile görsel ve sözlü dil ile olan ilişkiyi keşfedecekleri yerdir. Daha sonra, yalnız kaldığımızda ve sayfaları tekrar tekrar çevirdiğimizde, resimler ilk bilinçli iç monologunuzu ifade edecektir (Lionni, 2003, s.20).

"Okumalar okuyucuyu unutmaz ve ideolojiyi zevk yoluyla aktarır, okuyucunun anlatılanla özdeşleşmesini kolaylaştıran söylemsel mekanizmaları prova eder" (Lluch, 2003, s.129). Toplumsal değerler, eserlerde genellikle örtük bir şekilde bulunur ve bu, literatürden önermemiz gereken değerlerin didaktiğidir. Lionni, *Frederick* ile öğretilerin ve değerlerin aktarılmasına ilişkin geleneği bir araya getirmiştir. Lionni'nin iletmediği şey, içinde toplumun dönüştüğü, kahramana yardım ettiği ve başarısına katıldığı bireyselliğe saygıdır.

Gösterge

Frederick + BireysellikBireyselliğe saygı Yardımlaşma
 (gösteren fiziksel varlık) (Gösterilen zihinsel Kavram) (Anlamlandırma) (Anlam)

Şekil 1. Saussure'un anlam öğeleri

Saussure'e (1959) göre dil kavramları belirten göstergeler dizgesidir. Göstergebilimin temelini oluşturan "gösterge" yi anlamak, göstergebilimi anlamak için en temel başlangıçtır. Çünkü işaretlerin sosyal yaşamın bir parçası olarak rolünü incelemektedir. Gösterge, kavramla işitimi birleşimidir. Bu noktadan hareketle gösteren fiziksel varlık olarak Frederick, gösterilen zihinsel kavram bireysellik olarak göstergeyi oluştururken bireyselliğe saygı anlamlandırma ve yardımlaşma ise anlamdır.

Frederick'te hayvanlar, sanat, bağlılık ihtiyacı olarak anlaşılan etik dünyaya farklı bir vizyon kazandırmaya yardımcı olur. "Kahramanları yazdığım ve resmettiğim masalarda tanıdım. Sonra, hikâyelerimin baş karakterlerinin, aynı küçük sessiz oyuncular olduğunu fark ettim. Çocukluğumun cam duvarları, şans ve kader, doğa ve hüner, yaşam ve ölümün karmaşık kurgusunu temsil ediyordu. Sürekli varlığını görmezden gelmişim, ama sonra bir sanatçı olarak çalışmamı karakterize eden konu seçiminin, biçimsel tercihlerin, tüm karmaşık semboller dizisinin beni ne kadar şartlandığını biliyordum (Lionni, 2003, s.19)."

Masalın sembolizmi, estetik-edebi öneri, okuyucunun yaratıcılığının tanıtımına katkı sağlayacak toplumsal değerlerin nihai yorumuna aktarılmasıdır. Çocuk edebiyatında renklerin de anlamları vardır. Lionni (2003), renklerin anlamı ve duygusal değerleri kullanılarak, bireyler arasındaki kişisel farklılıkların açıklığa kavuşturulduğuna inanmaktadır. Mavi ile sarı arasında bir ara renk olan 'yeşil' renginin sempati uyandırmak için kullandığı ekler.

Lionni, çocukların inancına tamamen didaktik ve sosyal bir sempati kazandırmak için kolaj tekniğini kullanarak dikkat çekici bir çalışma oluşturmuştur. Çizimler o kadar ustaca yapılmış ki, yeni çizimler yapmak yerine onları güvenli bir şekilde hedef dile aktarmak tercih edilmiştir. Aslında Lionni'nin çalışmasından insan ilişkilerindeki sosyal sempati kavramları çağrıştırılabilir. Bu nedenle, bu çalışmayı çözümlmek için kullanılan renk çağrışımları insanlara atfedilebilir.

2. YÖNTEM

Çalışmanın Yaklaşımı

Bu çalışma, Charles Sanders Peirce (1991) 'in göstergebilim teorisini kullanarak Leo Lionni'nin Frederick adlı resimli kitabında sembollerin göstergebilimsel sürecini belirlemeye ve bulunan sözel ve sözel olmayan sembolleri çözümlenmeye çalışan nitel bir çalışmadır. Bulgu ve analiz verileri Frederick adlı resimli kitaptan alınmıştır.

Nitel yaklaşım, sembollerin göstergebilimsel süreci "Frederick"te sözlü ve sözsüz olarak gösterilen bu sembollerin anlamını ifade etmek için kullanılmıştır. Veriler, resimli kitap okuyarak toplanan karakterlerin kullandığı sözlü ve sözsüz metinler olduğu ve bu verilerin kelime formlarında olduğu gibi nitel verilerin bir parçası olduğu anlamına gelmektedir.

Veri Toplama Süreci

Bu çalışma kitapta yer alan sözel ve sözel olmayan yollarla gösterilen tanımlanmış sembollerin anlamlarını üretmeyi amaçlamıştır. Bu amaç doğrultusunda, Frederick'in farklı okuyucu tiplerine sunduğu bazı yorumları, etik önerisini, estetik ve toplumsal değerlerini ve değerlerin didaktiğine giden yolda bu çalışma göstergebilimsel açıdan ele alınmıştır. Birincil veriler, araştırmacının kendisi tarafından toplanan ilk elden verileri ifade eder, her zaman araştırmacıların ihtiyaçlarına özel verilerdir (Ajayi, 2017). Bu çalışmada birincil veriler "Frederick" adlı resimli kitaptan gözlem yoluyla elde edilmiştir. Bu çalışmada veriler "Frederick" adlı kitaptan metin, resim ve renklere odaklanılmış, hikâyenin içeriğini derinlemesine anlamak için her bölüm metni, özellikle cümleleri, kelimeleri, sözlü sembol-anlamını içeren yansımaları ve resimleri, sözlü ve sözsüz sembolleri uygun anlamlara göre sınıflandırmak için titizlikle okunmuştur.

Veri Analizi Yöntemi

Toplanan veriler öncelikle sembol türlerine göre ve daha sonra bağlamlarına göre tanımlanırlar ve sözlü metin veya sözsüz metin olarak sınıflandırılır (Peirce, 1991). Göstergebilimsel üçgen teorisi, sözel sembol verilerinin analizinde kullanılır. (Petersson, 2000) Görsel sembol resmi çözümlenmek için kullanılır ve renk teorisi, veri resim renklerini analiz etmede kullanılır (Calero 2005). Bu üç teorinin aşağıdaki nedenlerle birbiriyle ilişkili olduğu varsayılmaktadır: Resimli kitap, biçimbilimsel ve işlevsel özelliklerden oluşan bir kaynaktır. Tasarım becerileri, yazılı ve resimli diller, görsel sembol, birlikte fiziksel bir nesnenin üretimine katkıda bulunan biçimbirimlerden oluşurlar (Bianquin ve Sacchi, 2017). Aynı zamanda hem metinleri hem de görselleri içeren kitaplara atıfta bulunur. Nesnelere ve ortamları veya renk kavramlarını ve açıkta kalan şekli temsil eder (Bianquin ve Sacchi, 2017).

3. GÖSTERGEBİLİM

Gösterge, yorumcu ve nesneyi içeren üçlü ilişki göstergebilimsel sürecin merkezindedir. Gösterge, Peirce (1955, s.99) tarafından "birisinin bir bakıma veya kapasiteye göre bir şeyi temsil eden bir şey" olarak tanımlanır. Yorumcunun zihninde gösterge, bir nesneyi temsil eden yorumlayıcı olan eşdeğer bir imge üretir. Peirce'e göre nesne somut bir şey değil, daha çok bir "fikir çeşididir" (s. 99). Peirce göstergeyi, başka bir şeyi (nesnesini), birine (yorumlayanı) temsil eden bir şeydir (akt.Hawkes, 1977) olarak tanımlamaktadır. Üçlü ilişki anlatı sembolüne uygulandığında, gösterge, okuyucuya bir yorumlayıcı, belirli bir hikâye dünyası inşa etmede rehberlik eden metinsel ipuçlarını kapsamaktadır. Göstergenin nesnesi veya fikri, hikâye dünyasının atıfta bulunduğu olaylar dizisidir (Scholes, 1982). Ingarden'a göre (1973, s.344) edebi eserin göstergesi hayatında farklı evreleri olan bir "canlı varlık" olarak tasvir edilmiştir.

Göstergebilim, dünyayı, "gösterge" olan bir ilişkiler sistemi olarak anlamamanın bir yoludur. Eco'nun önerdiği gibi, başka bir şeyin yerine sunulan bir şeydir (1976). Göstergebilimsel okuma, etrafımızı saran nesnelere hem birincil anlamlarından hem de kültürel kodlarından (metaforik anlamlardan) yola çıkarak okumaktır. Barthes'a (2005) göre göstergebilim, gösterge sistemlerini anlamaya, onların işlemsel yapılarını çözümlenmeye ve böylece anlam dünyasının yapısını açıklamaya dayanır. Göstergebilim, anlam ifade eden ürünleri bir kelime, bir metin, bir imge gibi anlamı ileten çalışmadır.

İmgenin göstergebilimi, Eco'nun Ansiklopedi olarak adlandırdığı ve anlamsal işlemi tanımlamaya çalıştığı, geniş kültürel verilere çok bağlı olan görsel niteliklerin ve gizli anlamların gözlemlenmesini destekleyen bir eğitim etkinliğidir. Görsel göstergebilim, son derece kesin ve biçimsel anlam çözümlenmeleri geliştirmek için titizlikle sınırlandırılmış genel bir teoriye açık ve kısıtlayıcı prosedürlere sahip bir araştırma faaliyetidir. Bunu yaparken, bazen ne sezginin ne de basit "sağduyu"nun kendi imkânlarıyla ulaşamadığı gerçek dil yasalarına gönderme yapan metinsel çözümlenmeler gün ışığına çıkarabilir. Bu, göstergebilimin bu kadar soyut çalışmasının varoluş nedenidir ve bunu başarmak için, resim kendisine atfedilebilecek içeriğin özünü açıklama veya yorumlama özgürlüğü vermez. Göstergebilimin tek amacı biçimdir (içeriğin ya da ifadenin), çünkü yalnızca biçim, sezgiye ya da kişisel inanca başvurmadan nesnel, kanıtlanabilir ve dolayısıyla hesaplanabilir bir betimlemeyle açıklanabilir.

4. RESİMLİ ÇOCUK KİTAPLARINDA GÖSTERGEBİLİM

Resimli kitaplar, büyük ölçüde, çocukları okuryazarlığa alıştırmak ve eğlendirmek için işlev gören metinlerdir. Böylece, çoklu, gösterge sistemleriyle resimli kitap olayı, metinlerin doğası ve okuryazarlık edinimi ile ilgili süreçler hakkında fikir verebilir. Bu metinlerin doğası gereği, resimli kitapların okunması, okuyucuların ya da dinleyicilerin arka plan deneyimlerini ve kişisel geçmişlerini metin içinde karşılaştıkları görsel imgelerle ilişkilendirerek öyküleri okudukları açık uçlu bir süreçtir.

Resimli kitaplar hem yaratıcı hem de estetik olarak düşünülmesi ve yanıtlanması gereken sanat formları olarak, çocuk edebiyatı dünyasında ayrı bir tür haline gelmiştir (Degler, 1979; Dowhower, 1997; Grasty, 1978; Lindauer, 1988; Stewig, 1988). Resimli kitap, metnin mesajının yalnızca görsel imgelerle iletildiği aynı gelenekleri takip etmektedir. Bu metinler, okuyucuların resimlerde sunulan görsel göstergelere ilişkin okumalarına kendi arka plan bilgilerini, kişisel deneyimlerini ve sosyal geçmişlerini getirerek yanıt verebilecekleri çözümler olarak yardım etmektedir. Resimli kitaplar, anlatıcıların ve hikâye oluşturucuların anlam oluşturabileceği ve kendi anlatılarını oluşturabileceği bir temel sağlamaktadır.

Resimli kitap, bir hikâye anlatmak için kelimeleri ve resimleri bir araya getiren son derece estetik bir türdür. Resimli kitaplardaki anlamlar, ayrılmaz bir şekilde sanat ve metin tarafından oluşturulur. Resimli kitaplar, bir metni tamamlamak için resimler kullanan geleneksel hikâye kitaplarından ayrılmaktadır. Resimli kitaplarda, sözcükler ve resimler okuyucuyu dünyadaki gerçekleri kendileriyle örtüşmesi için yaratmaya davet eder. Resimli kitaplar, davranış biçimlerimizi yansıtan kurgusal karakterleri tanımlar ve böylece olası rollerin ve olası dünyaların bir haritasını sağlarlar. Resimli kitaplar, çocuklara birey olarak ve sosyal olarak sembolik bir gerçekliğin üyeleri olarak kimliklerinin şeklini verir. Kısacası, resimli kitaplar, kültür bağlamı ve durum bağlamı ile ilişkili olarak sosyal göstergebilimsel bakış açısıyla çözümlenebilir.

Anlam ister kelimelerle ister görsellerle sunulsun, bir anlatı ile duygusal bir bağlantının gücünü tanımak önemlidir. Herhangi bir metinde, kelimenin tam anlamıyla ötesindeki anlamları keşfetmenin başlangıç noktası, anlamların nasıl inşa edildiğine yakından bakmaktır. Resimler, okuyucunun anlatıcının muhtemelen göremediği veya hakkında bilgi sahibi olamayacağı olaylardan haberdar olmasını sağlamaktadır. Resimli kitaplardaki resimler, karakterler, eylemler ve okuyucu arasındaki ilişkileri tasvir etmektedir. Öyküdeki eylemi ve nesnelere ile karakterler arasındaki ilişkileri temsil etmek için çeşitli anlatı süreçleri kullanılmaktadır. Görsel semboller, sosyo-kültürel bağlamlarda kullanımları yoluyla gelenekselleştirilen fikirleri temsil etmek için kullanılır.

Bir gösterge, nesnesiyle keyfi bir ilişkiye sahip olduğunda sembolik, nesnesine benzediğinde ikoniktir veya belirli bir fikir, durum ya da koşul olan bir nesnenin göstergesi olduğunda dizinseldir (Suhor, 1992). Resimli kitapların okuyucuları çeşitli görsel göstergelerle karşılaşır ve daha sonra onlara kendi deneyimlerine, bakış açılarına ve okuma olayının özel bağlamına dayalı olarak anlam yüklerler. Bu gösterge sistemleri, okuyucuların metni yorumlamalarına bilgi veren ve inşasını şekillendirmelerine yardımcı olan bir tür çerçeve oluşturmalarına yardımcı olur (Nodelman, 1988).

Resimli kitaplarda anlam oluşturmak için yazarın kullanabileceği fikirselsel, kişilerarası ve metinsel seçimleri çözümler ve belirleyerek ve bunları çizim yapan kişi tarafından yapılan etkileşimli ve kompozisyon seçimleriyle karşılaştırarak çözümler kolaylaşır. Çözümler, sözlü ve görsel

kipliklerin birbirlerinin anlamına nasıl katkıda bulunduğunu ortaya koymakta ve resimli kitaplarda sözlü ve sözsüz dilin birleştirilmesi potansiyelini ortaya koymaktadır.

Dowhower (1997, s.57)'a göre, "Kelimelerin aksine, yazılı bir metinde sabitlenmiş olanlardan bile, görsel imgeler sözlü genişleme için neredeyse sonsuz bir kapasiteye sahiptir, çünkü izleyiciler, görüntüleri bir tür içselleştirilmiş sözlü ifadeye dönüştürerek kendi anlatıcıları haline gelmelidir". Okuyucular, bir dizi görsel kodla çözümleme yaparak ve bunları belirli bir bağlam ışığında yorumlayarak, metinlerden anlam oluştururlar (Bang, 1991; Kiefer, 1995; Rosenblatt, 1978).

Golden ve Gerber (1990), çocukların basılı metin içeren resimli kitap okumalarını araştırmak için göstergebilimsel bir bakış açısı kullanarak, çocukların resimli kitap okumalarının, bireysel resimlerin göstergeler olarak keşfedildiği metin içilik ve resimli kitabın kendisinin bir gösterge olarak görüldüğü metinlerarasılık unsurlarını içerdiğini göstermişlerdir. Çalışmaları, görsel ipuçlarının, okuyucuların hikâye anlatısına ilişkin anlam oluşturma biçimlerini güçlü bir şekilde etkilediğini gösterir (Golden ve Gerber, 1990). Benzer şekilde, Elster'in (1998) çocukların resimli kitap okumaları üzerindeki etkileri üzerine yaptığı araştırma, görsel ipuçlarının onların okumaları üzerinde önemli bir etkisi olduğunu ve okuyucuların metni anlamalarının çizimlerle büyük ölçüde desteklendiğini göstermiştir.

Resimli kitaplarda çocuk yazılı dilin özgünlüğünü daha kolay özümser, yazı birimleri ve görsel göstergeleri dil ve düşünceyle ilişkilendirir ve resimli kitaplar çocuğu okuma ve yazma öğrenmeye motive eder. Duyulan sözcük ile gözlenen görüntünün anlam inşası için iş birliği yaptığı bu yorumlamada çocuk, bu göstergeleri simgesel ve dilsel nesnelere dönüştürmeyi öğrenir (Teberosky ve Colomer, 2003, s.84).

5. LEO LİONNİ'NİN FREDERİCK ADLI MASALININ GÖSTERGEBİLİMSEL ÇÖZÜMLEMESİ

Resimli kitap çok karmaşık göstergebilimsel özelliklere sahiptir, çünkü beş farklı kod kullanır: 1. ikonik; 2. sözlü; 3. grafik (hem sayfa yapısı hem de iki kod arasındaki ilişki); 4. "şekil" (malzemeler, kapak, cilt); 5. Aracı kod ve kitap okumanın yapıma şekli. Bu kodlardan biri diğeri olmadan var olamaz, ancak kitabın kalitesi iyiye bu kodların her biri kendi özerkliğini ve uygunluğunu ifade edecektir (Dallari, 2012, s.48-49).

Görsel kod sayfa içinde gelişir, görsel algı yasalarına göre ve sembolik unsurları algılama, bağlantı ve çağrışımlar yapma kişisel yeteneğine dayalı olarak bir bütün olarak ve daha sonra ayrıntılı olarak algılanır. Bu nedenle, doğası gereği kendisini demokratik ve anında gösteren bir görüntünün kodunu çözmek fiili bütünleştirecek olan okuyucunun yorumsal katkısının çok önemli bir ilgisi vardır.

Resimli kitapta resmin görevi, yazılı sözün ikincil değil tamamlayıcısıdır ve özellikle çocuklar için, kelimelerden daha yüksek bir anlatı rolüne sahip görünmektedir (Dallari, 2012, s.51); dahası, çizimler

ani ve uzun süreli çekiciliğe sahiptir ve bunlar yalnızca dikkat çekmeyi değil, aynı zamanda görsel okuryazarlığı artırmayı ve okuyucunun kişisel hayal gücünü güçlü bir şekilde etkilemeyi amaçlamaktadır. Frederick adlı hikâyenin çocuklar için soyut anlatımın ilk örneği olması nedeniyle önemli olduğunu söylenebilir.

Masal, duvarın yanında yer alan farelerin doğal yaşam alanlarının sunumuyla başlar. Bir bahar ortamında meyvelerin kırmızı renkleri ve yaprakların yeşili, duvardaki kayaların yumuşak renkleriyle tezat oluşturmaktadır. Buğday, farelerin başlarının üzerinden uçarken, Frederick'e öykünün yorumlanması için anahtar soru sorulur: "Peki sen, neden çalışmıyorsun, Frederick?" Bu soruya cevap verir: "Çalışıyorum."

Bu cümle ile herkesin işi ve amacı olduğunu göstererek dünya ile bağlantı kurmaktadır. Bu iş sizin için o kadar açık olmayabilir veya anlamayabilirsiniz, ama yine de anlamı vardır.

Yaptığı şiirsel çalışmanın söyleşimsel yapısı ve işlevlerinin sıralanması başlar:

"Soğuk, karanlık kış günleri için güneş ışını topluyorum."

Kışın gelmesiyle birlikte, duvarın taşları arasındaki deliğe sığınan fareler, tilkiler ve aptal kediler hakkında hikayeler anlatmaya başlar, ancak yiyecekler azalır ve kimse konuşmak istemez. Yiyeceklerin tükendiği bir gün Frederick'ten kendi topladıklarını paylaşmasını isterler. Frederick altın parıltılı güneş ışınlarını, sarı buğdayların arasında uzanan mavi menekşeleri, kırmızı gelincikleri, böğürtlenleri anlatmaya başlar. Dinledikleri sayesinde diğer farelerin içi sıcacık olur, renkleri apaçık görürler. Frederick aile üyeleri için bir de şiir okur.

"...Frederick dediler, meğer şairmişsin sen!. Frederick kızardı, alkışları kabul etti ve utana sıkıla, Biliyorum, dedi."

Frederick ailesi tarafından dışlanmıyor, anlaşılmadığı anlar olsa da onu işinden kimse alıkoymaya çalışmaz. Hiç yiyecek toplamamış olsa dahi kış günlerinde yiyecekler eşit olarak paylaşılır. Ve zaman geldiğinde Frederick de onlarla biriktirdiklerini paylaşır; korkmadan, utanmadan kendi şiirini okur:

"Kim yağdırır lapa lapa karı? Kimdir buzu eriten?"

Kim kirletir havayı? Kimdir onu güzelleştiren?"

Kim filizlendirir haziranda dört yapraklı yonca'yı?"

Kim karartır gün ışığını? Kim aydınlatır Ay'ı?"

Frederick, yalnızca bedeni değil aynı zamanda topluluğun ruhunu geliştirmek için yiyecek toplamamasına izin veren ailesi tarafından saygı görmektedir. Bu, Lionni'nin etik önerisiyle bağlantılı bir karşılıktır: yalnızca malzemeye yansıdığında çabayı tanıyan ticari, monoton, bir topluma karşı isyan yoludur. Buna karşı, maddi olmayanın, anında görünür bir iyilik üretmeyen, ancak hayal güçlerinin geliştirilmesinde insanların ahlaki yaşamına yansıyan şeyin önemini vurgular; toprağın ekilmesi

gereklidir, fakat zihnin, ruhun, duyarlılığın, bireysel özgürlüğün yetiştirilmesi de gereklidir: fareler, Frederick'in bireyselliğine saygı duyar. Şairin, sanatçının sosyal bir rolü ve bağlılığı olduğu bir toplum için yer vardır.

Bu sadece şiirin önemine ve maddeyi bir kenara bırakıp farklılıkları kabul etmemeye dair bir metafordur. "Çocuklar şiirsel sözcüğün zevkine ve anlaşılmasına en açık ve alıcı kitlelerden biri olabilirler. Çocuklar için bir nesnenin diğerinin yerine geçmesi kesinlikle anlaşılmaz değil, her oyunun günlük ekmeğidir " (Carcedo, 2004, s.2). Bu nedenle, Lionni'nin şiir ve çeşitliliği kabul etme gibi bu ilgili temalarla bir masal oluşturma fikri, çocukların anlayabileceği ve yansıtabileceği ile tutarlıysa, önceki alıntıdan kurtarmak önemlidir.

Frederick, illüstrasyon açısından katkı sağlamakta ve aynı zamanda bir değişiklik yapmaktadır, çünkü Ağustosböceği ve Karınca masalı toplumda geleneksel olan yargıdan bahsederken; Frederick, gelenekselden kopan, toplumu etkilemeyi başaran, daha derin bir yansıma veren, şiirin ve sanatın önemi vurgulanırken insanların yüzeyselliğinden uzak bir anlatım vardır.

5. SONUÇ

Resimli kitap, bir hikâyenin anlamının inşasında metin ve görüntü işbirliği yaptığı için görsel okumanın çalışmasına izin verir. Çocuk okuyucularında duyuşsal ve bilişsel tepkilere neden olan sanatsal bir ürünle ilgilidir (Arizpe ve Styles, 2004; Paley, 2006). Resimli kitap okumayı erken çocukluk eğitimine dahil ederek, kültürel olarak farklı okuma deneyimleri açısından zengin bir okuryazarlık ortamı yaratmaya yardımcı olabiliriz. Çocukları sadece güzel kitaplarda okunabilecek değil, motive edici bir diyalogla paylaşılabilir hikâyelerden anlamlar kurmaya davet etmek, kesinlikle sağlam bir okuma kimliği oluşturacak uygulamalarla okuma öğrenmesini zenginleştirir.

Leo Lionni'nin hikayelerinin çoğu topluluk hakkındadır. Uyum sağlamak için mücadele eden veya farklılıklar için dışlananlarla ilgili değildir. Gruba yeni, faydalı nitelikler getiren topluluk içindeki bireylerle ilgilidir. Topluluk daha özgür, daha mutlu, daha güvenli ve herkes birbirini kollayarak birlikte çalıştığında hayatlarından zevk alabilir. Frederick, ailesi gibi tahıl toplamak yerine, kış yaklaşırken baharın son günlerini etrafındaki dünyanın güzelliğini ve sıcaklığını hatırlamaya çalışarak geçirir, böylece geceler soğuduğunda ve yiyecekler tükendiğinde ailesini eğlendirmek ve onlara yardım etmek için kullanabilir. Fareler, farklı olmalarına rağmen Frederick'i kabul eder ve zamanı geldiğinde, Frederick, topluluğa yardım etmek için farklılıklarını nasıl kullanacaklarını anlarlar. Lionni'nin hikayelerinde yabancılaşma veya yabancılaştırma, hatta farklı olanların gizlice herkesten daha iyi olduğu fikri yoktur. Bu iyi, çünkü bu temalar sinsi olabilir. Lionni'nin kitaplarında rekabet, kıskançlık, dışlama yoktur. Ancak, farklılıklara rağmen bağlantı kurma girişimleri vardır.

Frederick, diğerlerinden daha derin bir bilgiye sahiptir ve onu çevreleyen monoton rutinler arasında anlam bulmaya veya anlamlandırmaya çalışmaktadır. Hikâyede buna sanat aracılığıyla aracılık edilir. Frederick sanatçıdır; keşif ve yenilikle motive olmuş, güzellikle donakalmış, becerilerini geliştirmeye yatırım yapmış, gördükleri ihtişamı uyandırmaya kararlı ve hepsinden önemlisi, onu toplulukta yaşayan diğerlerine getirmeye kararlıdır. Frederick için sanat her zaman halka açık ve her zaman özgürdür. Dünyada zaten var olan güzelliği kutlamak için bir neşeye ve bilgiye sahiptir.

Hikâyenin yapısına gelince, Lionni çizgisel bir yapı ile edebi bir masal sunmaktadır. Ana karakterin maceralarını başından sonuna kadar takip eden bir yapı vardır. Okuyucu, öykünün anlatımı aracılığıyla öyküye tanıklık eder ve sonunda zorlukların ve bu nedenle değişimlerin nasıl üstesinden geldiğini deneyimler (Truby, 2007). Hikâye, masallardaki klasik yapıya sahiptir: Hikâyede bir amacı olan ve bu amaca ulaşmak için zorlukların kendince üstesinden gelen bir ana karakter vardır. Çatışma, bir çocuğun anlatı yapısında okuyucunun ilgisini çekebilecek güçlü bir unsurdur. Okuyucu ana karakterle daha çok ilgilenir ve aralarında güçlü bir özdeşleşme olması için bir bağlantı oluşur (Lavandier, 2003). Hikâyenin karakterleri, çoğu zaman beyaz bir tabanda gri farelerdir. Ghosn'un belirttiği gibi, "edebiyat, empati için beyin devrelerini şekillendirmeye yardımcı olabilecek dolaylı duygusal deneyimler sağlayarak duygusal zekayı besleme potansiyeline sahiptir" (Ghosn, 1999, s.4).

Çok genç bir ana karakter, şiirini okuduktan sonra çok şaşırtıcı bir şey keşfeder; aslında o bir kahramandır. Bu önemlidir, çünkü keşif çok duygusal bir andan gelir, bir gerilim sürecinin ardından bir doruk noktasıdır. Metnin alaka düzeyi, tam bir açıklamanın olmamasıdır. Frederick'in soyut görüntüleri sözlü metin tarafından desteklenmekte ve derinlere yerleşmeden önce uzun süreli duraklamalara, düşünceli sessizliklere ihtiyaç duymaktadır. Çok basit bir şekilde oluşturulmuş gibi görünen ama üzerinde çalışılması gereken birçok içsel değeri olan bir hikayedir. Kimlik kavramı çok olumludur ama aynı zamanda dostluk, ilgi, ebeveyn koruması ve aile hikâyenin ana temasıdır. Bazı sayfalardaki boyutlar, formlar, renkler ve arka plan rengi değişimi, hikâyenin yoğunluğunu iletmeye yardımcı olmaktadır. Hoşgörü, daha önce de belirtildiği gibi, kimlik inşasından doğmakta ve cinsiyet kalıp yargıları erken yaşlarda tanımlanmaktadır.

Sanatsal ve edebi eğitimde iş birliği içinde, sözcüğün kullanımında ve imgenin izlenmesinde daha vicdanlı ve eleştirel bir birey elde etme olanaklarını kesinlikle çoğaltacaktır. Erken çocukluk eğitiminde toplumdaki sanatçı, rolü üzerine düşünmeyi tanıtmak için Frederick'in hikâyesi önemlidir. Çocuk, edebi yaratma oyununun kurallarını basit bir şekilde öğrenecek, bu şair fareye karşı empati duygularının uyandığını hissedecek ve Lionni'nin bize söylediği gibi (2003, s.153), illüstrasyonları görünce ilk bilinçli iç dünyasını dile getirecektir. Lionni'nin kitaplarında sanatçı seçkin değil, güzelliğin aktarılması için bir araçtır.

KAYNAKÇA

- Arizpe, E. ve Styles, M. (2004). *Lectura de imágenes. Los niños interpretan textos visuales*. México: Fondo de Cultura Económico.
- Ajayi, V.O. (2017). *Primary Sources of Data and Secondary Sources of Data*.
- Bang, M. (1991). *Picture this: Perception and composition*. Boston: Little, Brown.
- Banco D. L. (2001). *Muchos libros para niños: Una guía para reconocerlos y nombrarlos*. Caracas, Venezuela.
- Bianquin, N. ve Sacchi, F. (2017). More Than Just Pictures: Using Picture Books to Broaden Young Learners' Disability Understanding. *Multidisciplinary Digital Publishing Institute Proceedings* (Cilt. 1, Sayı. 9, s. 890).
- Carcedo, P. (2004). Lenguaje infantil y poesía: Cantan las niñas en alta voz. *Didáctica (lengua y literatura)*.
- Dallari, M. (2012). *Testi in testa. Parole e immagini per educare conoscenze e competenze narrative*, Trento, Erickson.
- Degler, L. S. (1979). Putting words in wordless books. *Reading Teacher*, 32, 399-402.
- Dowhower, S. (1997). Wordless books: Promise and possibilities, a genre comes of age. K. Camperell, B. L. Hayes ve R. Telfer (Ed.), *Yearbook of the American Reading Forum*, 17, 57-79.
- Eco, U. (1979). *A theory of semiotics*. Bloomington, IN: Indiana University Press.
- Elster, C. A. (1998). Influences of texts and pictures on shared and emergent readings. *Research in the Teaching of English*, 32, 43-78.
- Grasty, P. E. (1978). The status of wordless picture books, 1960-1976. (Doctoral dissertation: Temple University.) *Dissertation Abstracts International*, 39, 1978. (ERIC Document Reproduction Services No. ED 166 686).
- Ghosn, I. (1999). *Emotional Intelligence Through Literature*, Paper presented at the annual meeting of the Teachers of English to Speakers of Other Languages, New York, s. 4-6.
- Golden, J., Gerber, A. (1990). A semiotic perspective of text: The picture story book event. *Journal of Reading Behavior*, 22, 203-219.
- Halliday, M. (1994). *An Introduction to functional grammar* (2nd edn). London: Edward Arnold.
- Hawkes, T. (1977). *Structuralism and semiotics*. Los Angeles, CA: University of California Press.
- Ingarden, R. (1973). *The literary work of art: An investigation on the borderline of ontology, logic, and theory of literature* (G. Grabowicz, Trans.). Evanston, IL: Northwestern University Press.

- Kiefer, B. Z. (1995). *The potential of picture books: From visual literacy to aesthetic understanding*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Kress, G. ve van Leeuwen, T. (2006). *Reading images: A grammar of visual design* (2nd edn). London: Routledge.
- Lindauer, S. L. K. (1988). Wordless books: An approach to visual literacy. *Children's Literature in Education*, 19, 136-142.
- Lionni, L. (2003). Antes de las imágenes. Peonza: *Revista de literatura infantil y juvenil*, 65, 16-23.
- Lionni, L. (2011). *Frederick*. Knopf Books for Young Readers.
- Lluch, G. (2003): *Análisis de narrativas infantiles y juveniles*. Cuenca, Ediciones de la Universidad de Castilla-La Mancha.
- Nodelman, P. (1988). *Words about pictures: The narrative art of the children's picture books*. Athens, GA: University of Georgia Press.
- Peirce, C. S. (1955). Logic as semiotic: The theory of signs. J. Buchler (Ed.), *Philosophical writings of Peirce* (ss. 98-119). New York: Dover
- Saussure, F.(1959). *Course in General Linguistics*. The Philosophical Library, New York.
- Stewig, J.W. (1988). *Children and literature* (2nd ad.). Boston: Houghton Muffin.
- Suhor, C. (1992). Semiotics and the English language arts. *Language Arts*, 69, 228-230.ity.
- Rosenblatt, L. (1978). *The reader, the text, and the poem: The transactional theory of the literary work*. Carbondale, IL: Southern Illinois University Press.
- Scholes, R. (1982). *Semiotics and interpretation*. New Haven, CT: Yale University Press.
- Truby, J. (2007). *The anatomy of Story: 22 steps to becoming a master storyteller*, Faber and Faber, New York.
- Wu, S. (2014). A Multimodal Analysis of Image-text Relations in Picture Books, *Theory and Practice in Language Studies*, 4(7), 1415-1420.